

KUUMAT NAISET RAKASTAVAT KYLMIÄ RUUMIITA!

KOVAA PELIÄ

2

VAIN AIKUISILLE!!

TOMI PEUHKURINEN

KUSTANTAMO
HELMIVYÖ

Kovaa peliä II

Tomi Peuhkurinen

KOVAA PELIÄ II

Kustantamo Helmivyö
Turku 2022

Tomi Peuhkurinen: Kovaa peliä II
ISBN 978-952-72-1196-0
Valmistaja: BoD - Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

LUKIJALLE

Tämä kirja on mielikuvituksen tuotetta. Se tarkoittaa kuvitteellisille henkilöille tapahtuvia kuvitteellisia tapahtumia. Kaikki mahdolliset samankaltaisuudet todellisen maailman henkilöihin tai tapahtumiin ovat puhtaasti sattumaa.

Luvassa on rutkasti moraalittomia tekoja sekä yksityiskohtaisesti kuvailtuja seksin ja myös väkivallan kuvauksia. Jos tiedät järkyttyväsi tai pahastuvasi sellaisista niin tässä tapauksessa sinulle tulee käymään juuri siten. Mutta jos yllä mainitut seikat kiehtovat sinua, sinulla tulee olemaan hauskaa.

Ja sitten itse asiaan.

OSA 1

LEHDISTÖTIEDOTE 20.10.2014

Julkaisuvapaa heti

**Viikonlopun katsotuin elokuva on perjantaina
ensi-iltansa saanut KOVAA PELIÄ II**

Katsojatilaston ykkönen on tänä viikonloppuna harvinaisen selkeästi TJ Malisen ohjaama KOVAA PELIÄ II, iloitsee elokuvan levittäjä, tamperelainen Elokuvalevitys Jape.

Perinteisen film noirin suuntaan kumartava, seksiä ja väkivaltaa pursuava toimintajännäri keräsi kolmen päivän aikana lähes 40 000 katsojaa.

Elokuva herätti huomiota jo ennen ilmestymistään lehdistölle esitetyn ennakkomateriaalin perusteella. Luksusilotytön murhaa selvittelevän yksityisetsivän rajut otteet johtavat päähenkilön Helsingistä tamperelaisen liike-elämän mädäntyneeseen ytimeen.

Kriitikot eivät elokuvalla lämmenneet, mutta yleisön palaute on ollut kannustavaa, kertoo Elokuvalevitys Jape. Teattereille on ihan suoraan sa-

nottu, että onpa mahtavaa kun tällaisia elokuvia tehdään Suomessakin.

“Vastustamattoman omaperäinen tyyllilajien risteytys on harvinainen tapaus kotimaisella elokuvakentällä. Tässä elokuvassa on kaikki kohdallaan!”

– Jaakko Suvilahti, Kuusi tähteä viidestä -leffablogi

Elokuvasarjan kolmannen osan on huhuttu tapahtuvan kokonaan Tampereella ja se saa ensi-iltansa ensi syksynä. Esituotanto on jo käynnistynyt ja elokuvan levityksestä vastaa edelleen Elokuva-levitys Jape.

Pera makoilee Elokuva-levitys JaPen toimiston sohvalla ja lukee lehdistötiedotetta Janican mielestä piinallisen hitaasti. Yleensä mies hyväksyy suurpiirteisesti melkein mitä tahansa. Pera oli auliisti joutunut myöntämään, ettei löytänyt sanoja tällaiseen tiedotteeseen ja oli pyytänyt Janicaa tekemään sen.

– Suvilahti oli ainoa, joka antoi viis tähteä, Janica vastaa. – Mut tää tiedote on aika positiivinen jo muutenkin.

– Yks tai kaks tollasta arvostelua pitää olla, mut ei missään Hesarissa. Pera sanoo ja ojentaa paperin takaisin Janicalle. Äänessä on vähän helpotusta, mutta myös viikkokausien jännityksen aiheuttamaa kireyttä. – Jos Hesarissa kriitikko tykkää niin suuri yleisö tuumii että täytyypä sit olla paska leffa.

- Joo. Onko se hyvä, Janica kysyy ja sillä on silmissään se kysyvä ilme, jonka kanssa se oli tullut muutama kuukausi sitten harjoittelupaikkaa kysymään. Pera ei ollut silloinkaan pystynyt sanomaan muuta kuin hyväksyvän vastauksen. Ja sen saman hän sanoo nytkin.

- Yhteystiedot kai sitten vaan, Pera sanoo ja vilkaisee nojatuolissa istuvaa Jaskaa. Sillä on naamalla niin tyytyväinen hymy, ettei Pera muista sellaista koskaan nähneensä. Pera heilauttaa paperia Jaskan suuntaan sen merkiksi, että huvittaisiko sitä lukea. Jaska pudistaa päätään ja vilkuilee vaivihkaa Janicaa. Peraa vituttaa. Janicassa on kyllä paljonkin mitä vilkuilla ja vituttaisi entistä enemmän jos Jaska siitä jotain irti saisi.

Pera vilkaisee tiedotetta vielä kerran. Hänen tekisi mieli kehua siinä myös levitysyhtiön rohkeutta. Muut olivat kääntäneet elokuvan tuotantoyhtiölle selkänsä, kun elokuvasarjan ensimmäinen osa oli flopannut täysin. Tuotantoyhtiö oli jäänyt tyhjän päälle puoliksi valmiin jatko-osan kanssa, jota he olivat alkaneet tehdä itsenäisen rahoituksen turvin jo ennen kuin ensimmäinen oli edes teatterissa. Siinä tilanteessa Jaskan ja Peran tarjous oli ollut ainoa laatuaan. He olivat tehneet sen, vaikka firma oli ollut uppoamassa velkoihinsa. Pera olisi tehnyt sen jo pelkästään siksi, että vaimo oli ollut avioeroa vailla. Oli ollut se hetki elämässä kun millään ei ol-

lut mitään väliä. Peliin oli pistetty kaikki, mitä pistettävissä oli ja vähän päällekin.

Janica ottaa paperin Peran kädestä. Naisesta leijailee huumaa tuoksu. Pera yrittää olla katsomatta Janican kaula-aukkoon, mutta vilkaisee silti vähän ja toivoo, ettei Janica huomaa. Hän katsoo myös pitkiä, kapeita kynsiä. Nekin kiihottavat. Janica istuu pöydän ääreen ja farkkujen matala vyötärö paljastaa siivun paljasta selkää ja ohuen raidan pinkkejä alushousuja. Siitä on vaikea saada silmiä irti.

Jaska kyselee avioerosta. Pera mutisee vaiteliaasti avainten palauttamisesta. Epäonnistumisen aiheuttama häpeä sanelee, että ei siitä huvita isoon ääneen huudella. Mieliala on siltä osin vahvasti tappiollinen.

Janica kuitenkin kuulee.

– Ootko sä kunnossa? se kysyy sillä hieman käheällä äänellään.

Pera vilkaisee Janicaa, sen huolenpito kiihottaa. Onkohan se tosissaan? On mahdotonta olla kuvittelemta miten Janica häntä hoivaisi. Suutelisi ja tarttuisi kullista kiinni, sanoisi että tietää kyllä keinoon millä olo paranee. Pera katsoo Janican vähän vinoja hampaita, joilla se puree alahuultaan. Sekin näyttää niin seksikkäältä. Hän kuvittelee miten Janica näykkisi hänen kyrpäänsä niillä hampailla ja imaisisi koko komeuden välillä suuhunsa. Ei antaisi yhtään armoa, jatkaisi kunnes mälli lentäisi. Nie-

lisi sitten ahnaasti kaiken ja janoaisi vain lisää. Pera huokaisee. Mitähän siitä seuraisi, jos hän sanoisi ettei tosiaankaan ole kunnossa. Ei varmasti yhtään mitään.

Jaska ehdottaa juhlalounasta Yölepakossa ja keskeyttää Peran ajatukset, jotka kiertävät loputonta kehää avioeron, panemisen, Janican, Janican panemisen ja Kovaa peliä II:n menestyksen ympärillä.

– Ja lounaalta sit Omppuun, Jaska enemmän toteaa kuin kysyy. – Eiks joo? Veksi tulee kans, täytyyhän sitä tuottajakin pitää hyvällä mielellä.

Peraa ei tarvitse kahdesti houkutella. Ensi-illan aiheuttama viikkojen ajan patoutunut jännitys on tarpeen laukaista parhaalla mahdollisella tavalla. Hän tuumii soittavansa Suvilahdelle Yölepakon pöydästä kun ansaittu tuplaviski odottaa ottajaansa. Seuraavat korruptiotähdet on syytä tilata hyvissä ajoin.

*

Jaakko Suvilahti istuu kotinsa olohuoneen sohval-la ja kirjoittaa elokuva-arvostelua uudesta ensi-iltaleffasta. Ohut, vaalea tukka valuu päätä myöten ja kiiltelee hiestä ja rasvasta. Sydän tykyttää kiivasta tahtia kuten aina arvostelun loppumetreillä. Suvilahti pyyhkäisee otsaansa kämmenselällään niin, että pisarat sinkoilevat näppäimistölle, ja kumar-

tuu lähemmäs näyttöä. Hän kehuu vielä elokuvan leikkausta ja hymyilee kun keksii sen päälle lennokkaan loppukaneetin: "Tästä ei kotimainen elokuva parane!"

Huutomerkki kruunaa paketin, ja kun Suvilahti naputtaa sen perään viisi tähteä, hän tuntee miten kullista valahtaa mälliä. Suvilahti takoo Contol+S -yhdistelmää muutaman kerran ja nojautuu tuolin selkänojaa vasten tyytyväisesti hykerrellen.

Hän ottaa pöydän kulmalta pienen mytyssä olevan pyyhkeen ja pyyhkii siihen hiuksensa ja naamansa. Paidan selkämys tuntuu kostealta ja persvako läpimärältä. Olo on epämiellyttävä niin kuin aina eikä se asentoa korjailemalla korjaannu. Lopulta on pakko nousta ylös.

Kulli tuntuu kävellessä kipeältä. Syy löytyy ahkerasta kädestä ja pakottavista ajatuksista, jotka alkavat piiskata välittömästi runkulle. Suvilahti tuntee hetken houkutusta, mutta pakottaa itsensä odotamaan vielä hetken. Hän juo keittiössä lasin vettä ja hengittelee syvään. Märät alushousut hän pudottaa nilkkoihin ja potkii ne keittiön nurkkaan. Hie-man kumartumalla hän näkee vatsakumpunsa takana vähän yli kymmensenttisen kullinsa heiluvan puolikovana. Sen päästä valuu pitkä rihma kirkasta mahlaa. Suvilahti huokaisee iloisesti, kulli värähtää innosta. Se tietää yhtä aikaa isäntänsä kanssa, että kohta vedetään käteen. Suvilahti on jo lähdös-

sä kohti vuodesohvaansa, kun puhelin soi.

Hän kiiruhtaa takaisin kirjoituspöytänsä luo. Matkalla kullista roikkuva mahla takertuu reiteen ja tuntuu kylmältä. Hän pyyhkäisee sen kämme-neensä ja kuivaa sitten kätensä ohimennen vuode-sohvaansa selkänojaan.

Puhelimen näytössä lukee: "Pera soittaa". Suvi-lahti kiroaa runkkauksen viivästymistä, mutta vas-taa puhelimeen: – Moi Pera.

– Pera tässä, kuuluu luurista takaisin.

Suvilahti hivelee kulliaan eikä voi olla kehrittele-mättä ajatusta, että Pera on viimeinkin tarjoamassa sellaista legendaarista omppureissua, joista hän on kautta rantain saanut aika ajoin kuulla.

– Miltä kuulostais viiden tähden arvostelu tulos-sa olevasta dekkarileffasta, Pera käy suoraan asiaan.

– Millos se on tulossa?

– Ens syksylle menee.

– Aika aikasin sitten kyselet.

– No parempi pedata asiat valmiiks.

– Niin. No onnistuuhan se, Suvilahti sanoo ääni väristen ja ajatus Ompusta pistää taas kiimaliman virtaamaan kovettuneesta kullista. Käsi etsii koh-teensa tottuneesti ja vetelee muutaman kerran ren-nosti. Hiki kihoaa jälleen hiusrajaan ja Suvilahti puree hampaansa yhteen ettei paljastuisi.

– No niin, asia selvä, Pera sanoo, mutta Suvilahti

ei todellakaan aio luovuttaa ilmaiseksi.

– Mitäs siitä hyvästä saa?

– No mitäs herralle sais olla? Pera kysyy ja kireyden voi kuulla sen äänestä.

Suvilahti jähmettyy toteemipaaluksi ja pystyy vain vaivoin jarruttelemaan laukeamistaan. Kyllä herkässä on, hän tuumii taas itsekseen ja puuskuuttaa silmät kiinni ja hampaat yhteen puristettuina. Sitten hän pakottaa itsensä hengittämään syvään. Kulli nytkähtelee kädessä ja Suvilahti onnistuu pysäyttämään orgasmin kynnykselle.

– Mitä vittua sä siellä oikein touhuat? Pera kysyy linjan toisessa päässä.

– Vähän kuumaks tuo ruoka pääsi, Suvilahti kahisee. – Sormet meinaa palaa.

– Kuulostaa siltä niinku runkkaisit, Pera sanoo.

– Enhän mää nyt semmosta, Suvilahti naurahtaa.

– Joo, kukas meistä nyt semmosta. Niin että mitäs sitä sit sais olla palkaks siitä arvostelusta? Ja että se sit kans on sen viis tähtee.

– Ainahan se on, Suvilahti puolustautuu kiivaasti ja istuutuu vuodesohvalle sipsipussin ja suklaalevyn väliin. Hän napsauttaa suuhunsa pari suklaapalaa ja nojaa päänsä selkänojaan. – Mä ajattelin jos sitä pari reissua Ompussa pääsis heittää. Tai yhdenkin vaikka ees.

– Niinpä tietenkin, Pera sanoo. – Palataan asiaan.

– Joo palataan, Suvilahti sanoo tyytyväisellä ää-

nellä. – Mieluusti kuitenkin aika pian, hän lisää perään ja tuntee olevansa niskan päällä. Sielunsa silmillä hän näkee kaikki ne laittomat synnit, joista hän on jo vuosia haaveillut, ja joiden toteuttamiseen hänellä viimeinkin saattaisi olla mahdollisuus. Hän tarttuu taas kulliinsa ja vetelee muutaman kerran ja antaa mielikuvituksensa laukata. Puolen minuutin kuluttua hän ruiskauttaa mällit käsilleen ja ki-roilee sitten kun lähistöllä ei ole minkäänlaista paperia.

*

Konstaapeli Raittila tärisee Yölepakon pöydässä eikä meinaa uskoa hyvää tuuriaan. Hän on siviilikuteissa. Hän on saapunut paikalle *sattumalta* juuri tähän pöytään. Ja hänelle tarjoillaan kuin tarjottimella tilaisuutta korjata uraansa parempaan suuntaan.

Naapuripöydässä Pera on juuri sulkenut puhelimen. Raittila on työntänyt lautasensa sivuun, lounas on jäänyt puoliväliin. Sen tilalle on ilmestynyt muistivihko, josta on käännetty esiin tyhjä sivu. Siinä lukee: Suvilahti. Hän on alleviivannut sen kahdesti ja kirjoittanut perään: kriitikko. Sen alle hän on raapustanut muita nimiä: Pera. Jaska. Veksi. Nimien alla lukee: kolmas osa? Sen alla: elokuva-runkkareita???.

Naapuripöydästä kuulunut sana "Omppu" oli ensimmäisenä kiinnittänyt hänen huomionsa. Siitä hän oli vetänyt melko varmasti ainoan loogisen johtopäätöksen: Omppuhotelli. Siellä yleensä vain yövyttiin. Siellä ei käväisty lounaan jälkeen kuin yhtä tarkoitusta varten. Raittila oli luullut, että ne hommat olivat jo ohi. Poliisipäällikön virkaa hoitava Pyykkönen oli julistanut vajaa vuosi sitten, että Omppu on hoidettu. Sitä ei tarvinnut enää kytätä. Kaupungissa oli oikeita, olemassa oleviakin ongelmia.

Raittila ei voi olla ajattelematta, että ehkä Omppusta on jälleen tullut sellainen olemassa oleva ongelma. Ja jos kukaan ei tiedä siitä, hän voisi olla se joka paljastaa koko jutun. Lehdistö rakastaisi elokuva-alan sekaantumista prostituutioon. Ihan yhtä paljon ne eivät rakastaisi korruptoituneelta kriitikolta ostettuja hyviä elokuva-arvosteluja, koska se kuulosti aika sääliä. Osaisivat ne silti varmasti silläkin mehistella.

Naapuripöydän kusipäät tekevät lähtöä. Raittila vetäytyy penkissään niin kauas kuin mahdollista ettei kukaan huomaisi häntä. Samalla hän yrittää nähdä vilauksen minkä näköisiä paskiaisia nämä tyypit ovat. Kolme jamppaa kävelee naureskelleen hänen pöytänsä ohi. Kukaan ei vilkaisekaan häntä. Raittila yrittää painaa muistiin kaiken minkä ehtii: noin viidenkymmenen tienoilla jokainen. Kaikki vähän alle 180 senttisiä, ei huomattavasti ylipainoi-

sia, mutta ei millään tavalla hyväkuntoisiakaan. Vaatteet markettien peruskamaa. Toisin sanoen tui-ki tavallisen näköisiä idiootteja.

Mieleen nousee väistämättä kysymys: nämäkö paskiaiset ovat elokuva-alalla? Mihin jäi puvut, limusiinit ja mallitytöt ja kaikki glamour?

Kolmen kopla livahtaa juuri ovesta kadulle. Raittila nousee pöydästä ja kävelee muina miehinä perään. Mielessään hän tekee lyhyttä työjärjestystä itselleen: Selvitä Tampereella toimivat elokuvayhtiöt. Yhdistä niiden paskiaisten nimet naamoihin. Kyttää Omppua ja selvitä mitä vittua siellä tapahtuu.

Raittila astuu kadulle viileään syksyyn ja suunnistaa kolmikon perään. Ajatuksissaan hän on iso paha susi. Nuo kolme reppanaa ovat pieniä porsaita, jotka eivät osaa aavistaakaan mikä heitä odottaa.

Jossain vaiheessa jutusta on pakko kertoa Pyykköselle, mutta se saa odottaa. Välit pomon kanssa eivät ole mitään muuta kuin huonot. Raittila suunnittelee kasaavansa jutun valmiiksi ja latovansa koko paketin todisteineen päivineen saamattoman pomonsa pöydälle.

Kaiken tämän Raittila kehittelee noin puolessa minuutissa. Se on vasta alkua. Fantasiat rivikons-
taapelista, joka paljastaa kaupungin mädännäisyyden alkaa kiertää päänupissa edessä olevien työtehtävien seassa.

Raittila tuskin huomaa vastaantulijoita kävelles-

KOVAA PELIÄ

2

Kovaa peliä -elokuvan jatko-osa on noussut yllättäen Suomen filmitaivaan ykköseksi. Tamperealaisen bisneseliitin moraalittomia koukeroita tonkivasta yksityisetsivästä kertovan elokuvan tarina heijastuu todellisuuteen, kun pienen levitysfirman Peralle ja Japelle menestys kiihottaa kalloon vähän liian rajusti. Raittila-niminen kovapintainen poliisi kuulee freelance-kriitikko Jaakolle luvatuista auliista antimista, ja homma riistäytyy käsistä.

Avioero on Peran ongelmista pienimpiä, kun seuraavan elokuvan kohtalo on vaakalaudalla eikä hyvännäköinen sihteeri Janicakaan enää siedä seksististen pomojensa touhuja.

Viimeisetkin moraalinrippeet viskataan nurkkaan yhteen viikonloppuun tiivistyvän kurimuksen alla. Väistämätön tosiasia kuitenkin on, että leffabisneksessä alamäki alkaa ensi-illasta.

Tomi Peuhkurisen härskissä rikosromaanissa ei iskuja säästellä!

"Luvassa on rutkasti moraalittomia tekoja sekä yksityiskohtaisesti kuvailtuja seksin ja väkivallan kuvauksia." (esipuheesta)

"Tunnistan Peuhkurisessa sukulaissielun." (Mikael X. Messi, Lausteen himokämpän kirjoittaja)

ISBN 978-952-7211-96-0

Kansi: Pertti Jarla

